

እኔስ... . ተናገርኳት !

ስምሽን አለስታውሰው፣ ደግሜ አልጥራበት፣
ስምሽ ነው ጠንቀኛው፣ የእድሜ ልክሽ ጠላት።
ደምሽ ተንጠፍጥፎ፣ ይድረቅ ለወዲያኛው፣
እሱ ነው ስሪትሽ ፣ የዘርሽ መገኛው።
ማጠንሽም ይንጠፍ፣ ይምከን እንደ በቅሎ፣
እስከመቼ ድረስ፣ ስንቱን ጉድ አብቅሎ።

አንጀትሽ ተፈትቶ፣ ይበተን ከሜዳው፣
ከሆድሽ መሽጎ፣ ዘር እሚያጋምደው።
ልብሽን ሰንጥቀው፣ ይዩብሽ ጉድሽን፣
መውደድ ጥላቻሽን፣ ሐዘን ደስታሽን።
ያየር ከረጢትሽ፣ ትንፋሰሽ ይቋረጥ፣
ነፍስ እያቋደሰ፣ ትውልዱን ከሚያስምጥ።

ክንድሽንም አጥፈው፣ ከደረት ይሰሩት፣
ሁሉን እያቀፈ፣.....
ስንቱን ከሚያዋትት፣ ስንቱን ከሚያሟግት።
እግርሽ ሽባ ይሁን፣.....
እርሻ አትሂጅበት ፣ ውሀም አትቅጅበት፣
ቃርሚያ እየሰበሰብሽ፣ ግርድ አታመርኹበት።

ስስት እማያውቀው፣ ይታሰር አንጀትሽ፣
ፈትፋትና አጉራሹ፣ ጣትሽ ነው ደመኛሽ።
የናትነት ዳዳሽ፣ ሴትነትሽ ይክዳሽ፣
ሴት በመሆንሽ ነው፣ የሚያንከራትትሽ።
ጆሮሽ ይንተቡ፣ መስማት ያቅታቸው፣
ውርደትሽን መስማቱ፣ ላይ እንባ ቀለብ ነው።

አይንሽን ሾርበው፣ ይጋርዱት በሽማ፣
ምን ያደርግለታል፣ መብቱን ለተቀማ።
መቀነትሽን ፈትተው፣ ያጥልቁልሽ ሱሪ፣
አሳብ ነው ልጅ መውለድ፣ አንች ድሃ! አዳሪ።
እኔም እናቴ አልበል፣ አንችም ልጄ አትበይኝ፣
ወፍዘራሽ ማንዘራሽ፣ የቴም ልጅ ከሆንኩኝ።

ቀብራን ይማሱና፣ መርዶን ይንገሩሽ፣
አንችም አታልቅሽ፣ እኔም ባይኔ አልይሽ።
የኔን ነገር ለሷ፣ ተዋት አትንገረት፣
ወለደችኝ እንጅ፣ እኔ መች ወለድኳት።
የልቤ እንባ ፈሶ፣ አንጀቴን አራሰው፣
መውለድ ምን ያደርጋል፣ ልጅ እዩከዳው ሰው፣

መውለድ ክብር ሁኖ ፣ ወግ ማረግ ካልታዩ
በካር ምን መቅኖ አለት፣.....
ቤቷ ከደኸዬ፣ ሽሏ ከጎፈዬ፣ ክብሯ ከጠኸዬ !!!

አክሊሉ ሃይሉ
ከፍራንክፈርት - (ጃንዋሪ - 2012)